

PROJEKTAS „LONGLIFE“ – ir Lietuvoje

Prof. habil. dr. Josifas PARASONIS
Architektūros inžinerijos katedros vedėjas,
Lietuvos partnerių-projekto dalyvių koordinatorius

2007 metų rudenį sulaukiau skambučio iš Berlyno technikos universiteto profesorius, su kuriuo prieš tai nebuvome pažįstami. Kolega sakė, kad domėjosi mano moksliniais interesais ir siūlo bendradarbiauti, rengiant paraišką Europos teritorinio bendradarbiavimo Baltijos jūros regiono INTERREG IV B (2007-2013) programai. Kalbėjome tuomet apie kuro energetinių resursų taupymo galimybių paiešką gyvenamojoje statyboje. Kurį laiką bendravę neakivaizdžiai, 2007 metų gruodžio viduryje susitikome Vilniuje – profesorius Klaus Rueckert iš Berlyno technikos universiteto atvyko su dviem savo bendradarbiais. Dviejų dienų intensyvaus darbo rezultatas buvo apsisprendimas suburti įvairių šalių komandą tam, kad sukurtume ilgaamžį, ma-

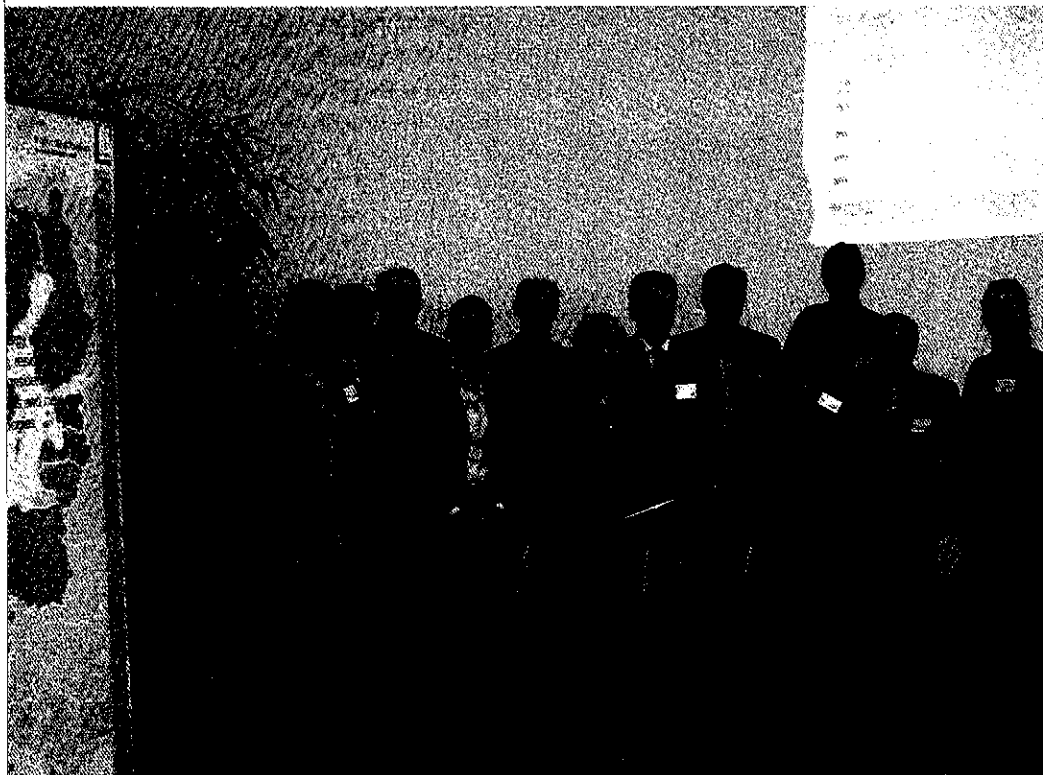
žai kuro energetinių resursų reikalaujantį ir tausojantį juos daugiabučio gyvenamojo namo modelį, paremtą atitinkamais techniniais, technologiniais, teisiniais, normatyviniais, ekonominiais bei kitais būtinais reikalavimais.

Šiandieną situacija ypač mūsų šalyje tokia, kad investuotojai rūpinasi statybos kaštų minimizavimu, nes nėra suinteresuoti investuoti į energiją tausojančias technologijas, branginančias statybos kaštus. Pas mus taip yra pirmiausia todėl, kad investuotojai dažniausiai stato ne sau, dėl to juos domina tik statybos kaštai, o naudojimo išlaidos tenka būsiesiems savininkams (arba nuomininkams) – vartotojams. Būtent vartotojams tenka mokėti už suvartotą energiją pastato naudojimo metu. Beje, jiems taip pat tenka ir iš-

laidos dėl panaudotų nekokybiškų medžiagų, nepažangių techninių-technologinių inžinerinės įrangos sprendinių. Visa tai taip pat įtakoja jau dabar visuotinai pripažintą neleistinai didelę klimato kaitą. Būtent todėl projekto LONGLIFE (tokia projekto pavadinimo santrumpa) vienas pagrindinių tikslų yra energijos taupymas visą investicinį ciklą: statyba, įskaitant žaliavų, medžiagų, detalių, konstrukcijų gamybos kaštus ir naudojimas, įvertinant priežiūros ir administravimo kaštus.

Projekte dalyvauja keturios Europos Sąjungos šalys: Vokietija, Danija, Lenkija ir Lietuva. Asocijuotas dalyvis yra Rusija. Kiekvieną šalį projekte atstovauja mokslo ir studijų įstaiga.

Berlyno technikos universitetas – (viso projekto „LONGLIFE“ vadovas) yra vienas iš trijų Berlyne esančių universitetų. Jo pradžia siejama su XVIII amžiaus karaliaus Fridricho II laikais, kuomet 1770 m. buvo įsteigta žemės gelmių mokykla, 1916 metais integruota į „Berlyno Karališkąją technikos aukštąją mokyklą“. Tačiau Berlyno technikos universiteto steigimo metais laikomi 1879, kuomet prie Karališkosios technikos aukštosios mokyklos prijungė Architektūros mokyklą, funkcionavusią nuo 1779 metų ir prekybos akademiją, įsteigtą 1821 metais. 1899 metais Vokietijos kaizeris ir Prūsijos karalius Wilhelm II suteikė Technikos universitetui, pirmajam Vokietijoje tarp techniškųjų universitetų, teisę rengti mokslo daktarus. Šiuo metu universitete 7 fakultetai: Humanitarinis, Matematikos ir fundamentinių mokslų, Procesų mokslo, Elektrotechnikos ir kompiuterių mokslo, Mechanikos inžinerijos ir transporto sistemų, Planavimo-statybos-aplinkos, Ekonomikos ir marketingo. Universitete – 28344 studentai, iš jų – 5829 iš užsienio. Jis vienas

Kovo 25-26 dienomis Berlyno technikos universitete įvyko startinė projekto konferencija